

αντι-λεξικό της καθημερινής ζωής

Το αντιλεξικό της καθημερινής ζωής είναι πρωτοβουλία των απόγονων των βανδάλων. Κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν κάθε δύο μήνες. Η έκδοση αυτή είναι ανοιχτή σε όποιον και όποια θέλει (με ένα μικρό κείμενο, με ένα σκίτσο, με μία φωτογραφία, με δύο λέξεις...) να μιλήσει, να ειρωνευτεί ή να ουρλιάξει για όσα συμβαίνουν γύρω, νευρικά, ανταγωνιστικά, εχθρικά, αντιλεξικά...

Διεύθυνση επικοινωνίας: Τ.Θ. 31265, 10035 Αθήνα

Οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους; Ή μήπως οι λέξεις έχουν αποκτήσει καινούργιες σημασίες; Κι αν συμβαίνει αυτό το τελευταίο, ποιοί και πώς φτιάχνουν την σημασία, το νόημα, όχι μόνο αυτών που λέμε αλλά και όσων καθημερινά κάνουμε; Είμαστε εμείς οι ίδιοι δημιουργοί της ζωής μας, ή μήπως μας αναγκάζουν να συμβιβάζομαστε με μία "πραγματικότητα" που δεν διαλέξαμε;

Το αντι-λεξικό της καθημερινής ζωής είναι μία αυθαίρετη απόφαση να δώσουμε ένα περιεχόμενο στις λέξεις, και μ' αυτόν τον τρόπο ένα περιεχόμενο στη καθημερινή μας ζωή... **αλλά όχι ένα οποιοδήποτε περιεχόμενο.** Θέλουμε την χειραφέτηση από τις σημασίες που δημιουργούν οι εξουσίες - όλες οι εξουσίες. Θέλουμε τη συνεννόηση και την αλληλεγγύη ανάμεσα σε όσους αγωνίζονται γι' αυτήν τη χειραφέτηση. Θέλουμε να εννοήσουμε την καθημερινή μας ζωή με τους τρόπους που ταιριάζουν στην επιθυμία της ελευθερίας. Θέλουμε να μιλήσουμε και να πράξουμε έξω και ενάντια στην χειραγώγηση και την αλλοτρίωσή μας. Αποφασιστικά και "άγρια". Ενάντια σε κάθε αφέντη. Ενάντια σε κάθε θεό.

Θέλουμε να ξαναβρούμε τα λόγια και τις πράξεις της απελευθέρωσής μας. Δεν θέλουμε κάτι. Θέλουμε τα πάντα. Δεν τα θέλουμε για τη πάρτη μας. Τα θέλουμε για όλους.

ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΣΑΣ ΣΤΟΚΟΙ

ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΓΛΥΠΤΗ

"ΚΑΤΑΚΤΗΣΤΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΘΕΣΗ

Κάντε τη θέση σας ασφαλέστερη.

Για να διαφυλάξετε τη θέση εργασίας σας στο σημερινό οικονομικό κλίμα πρέπει να καταστήσετε τον εαυτό σας περισσότερο πολύτιμο για την επιχείρησή σας.

Να πώς μπορείτε να επιτύχετε κάτι τέτοιο:

Ενεργείστε σαν να είναι η επιχείρησή σας. Σκεφτείτε όπως ο εργοδότης σας: Μια συνεχής ροή καλοφροντισμένων πελατών φέρνει πωλήσεις και κέρδη.

Κάντε περισσότερα από αυτά που είχατε προηγούμενα. Αναλάβετε νέα καθήκοντα, εργαστείτε επί πλέον ώρες και να μην περιμένετε να σας το ζητήσουν.

Προσδιορίστε τα προσόντα που χρειάζεται η εταιρεία σας και κατακτήστε τα.

Παρακολουθήστε σεμινάρια και μαθήματα.

Ενεργείστε γρήγορα ώστε να δείξετε ότι η απουσία σας αφήνει ένα κενό που η εταιρεία σας δεν θα μπορέσει να αναπληρώσει.

Αναζητήστε καλύτερους, αποδοτικότερους τρόπους δράσης. Προσοχή: Βεβαιωθείτε ότι η διεύθυνση θα θεωρήσει τις προτάσεις σας ως μια μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση και όχι ως νέες δαπάνες.

Απαλλάξτε το μυαλό σας από τη σκέψη "Το αξίζω".

Παραδείγματα:

"Ερχομαι στη δουλειά πολύ συχνά νωρίς, έχω λοιπόν το δικαίωμα να φύγω πιο νωρίς".

"Τους τελευταίους μήνες δεν έλειψα ούτε μια φορά, έτσι λοιπόν αύριο θα τηλεφωνήσω ότι είμαι άρρωστος".

Δείξτε κάποια ευγνωμοσύνη.

Μην κάνετε υποκλίσεις, δώστε όμως στον εργοδότη σας αυτό που περιμένει - κάποιο θετικό feed-back.

Μη σκεφτείτε ποτέ ότι δεν μπορείτε να αντικατασταθείτε.

Ίσως κάποιος με την ίδια με σας εμπειρία είναι πρόθυμος να εργαστεί για λιγότερα χρήματα."

(από το περιοδικό "Οργάνωση",
το "περιοδικό του σύγχρονου manager")

ΡΕ, ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ...

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥΣ
η μιζερία η κενότητα η τσιγγουνία

ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ
η συσσωρευση φραγκων.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
η αναποληση του παρελθοντος (φοιτητες
στην Ιταλία με τα φραγκα μαμα - μπαμπα).

Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ
το μαγαζί τους.

Η ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥΣ
αναλογα με το τζιρο

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥΣ
η ταμειακη μηχανη
και το βιβλιαριο τραπεζης.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΦΡΑΣΗ
εμεις καλα να ειμαστε.

(ΤΙ ΕΙΝΑΙ;)

ΣΧΟΛΕΙΟ...

Λαδωμένοι διευθυντές και πορωμένοι ή ηλίθιοι καθηγητές των δημόσιων σχολείων (αλλά και των φροντιστηρίων) συνεργάζονται αυτήν την εποχή με την INTERAMERICAN και την ΦΑΓΕ σε ένα πρωτοφανές όσο και αισχρό σχέδιο: **το φακέλλωμα χιλιάδων μαθητών και μαθητριών σε ολόκληρη την Ελλάδα.**

Πιό συγκεκριμένα: οι δύο εταιρείες με δόλωμα "δωρεάν ασφάλιση των μαθητών/τριών κατά την διάρκεια της παρουσίας τους στο σχολείο" ζητάνε (και παίρνουν) από τα σχολεία τα στοιχεία τους (όνομα, επώνυμο, όνομα και επώνυμο μητέρας, ηλικία, διεύθυνση, τηλέφωνο). **Είναι ξεκάθαρο πως η "δωρεάν ασφάλιση" είναι ένα προπέτασμα καπνού για να φτιάξουν αυτές οι εταιρείες μιά τεράστια βάση δεδομένων για τους (υποτιθέμενους) αυριανούς πελάτες τους!!**

Πάνω σε αυτή την βάση δεδομένων θα μπορούν να προσθέτουν και να επεξεργάζονται επιπλέον στοιχεία που θα συγκεντρώνουν, με "ορθόδοξο" ή με "ανορθόδοξο" τρόπο. Για παράδειγμα είναι εύκολο γι' αυτούς, συγκρίνοντας τις λίστες δύο διαδοχικών χρόνων από το ίδιο σχολείο, να ξέρουν τους "κακούς μαθητές"...

Από την μεριά τους διευθυντές και καθηγητές των σχολείων, έχοντας φτάσει στο έσχατο σημείο ιδιοτέλειας ή ξετσιπωσιάς, συνεργάζονται άψογα σε αυτό το σχέδιο, που στην καλύτερη περίπτωση είναι διαφημιστική εκστρατεία. Προσφέρουν τα στοιχεία των μαθητών και των μαθητριών ΧΩΡΙΣ ΚΑΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΡΩΤΗΣΟΥΝ ΑΝ ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΝ ΤΕΤΟΙΑ "ΔΩΡΑ" ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ. Υποτίθεται πως έχουν το Ο.Κ. από τους "συλλόγους γονέων και κηδεμόνων"... λες και οι φραγκοφονιάδες "γονείς και κηδεμόνες", οι μικροαστοί της αρπαχτής και της κομπίνας, θα έλεγαν ποτέ όχι σε τέτοια "δώρα" των αφεντικών.

Η ξετσιπωσιά όλων αυτών των νταβάδων της νεολαίας, ειδικότερα μάλιστα των καθηγητών, είναι πως **ξέρουν, ή μπορούν εύκολα να καταλάβουν** που το πηγαίνουν οι εταιρείες που υπηρετούν με τόση ευκολία. **Αλλά θεωρούν τους μαθητές και τις μαθήτριες άβουλα όντα, φυτά, και τους αρνούνται το δικαίωμα να αποφασίσουν για κάτι που αφορά αυτούς.** Τους αρνούνται το δικαίωμα να φτύσουν τέτοια "δώρα" που ουσιαστικά υποθηκεύουν το μέλλον τους, βάζοντάς το στα γρανάζια των εταιρειών.

Μαθητές, μαθήτριες: θέλουν να σας κάνουν "κωδικούς" στα πλάνα των αφεντικών. Σας αντιμετωπίζουν σα φτηνή μάζα για διαφημιστικές εκστρατείες. Θέλουν να σας κάνουν ιδανικούς, δηλαδή άβουλους, καταναλωτές ψευδαισθήσεων. **Αρνηθείτε τα "δώρα" τους. Αντισταθείτε, πολεμήστε τους.**

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΖΩΗ!!!

δες τη σάρκα του βλέμματος...

μεσοτοιχία

Η μεσοτοιχία νομικά, δεν είναι παρά ένα απαραβίαστο σύνορο ανάμεσα σε δύο ιδιοκτησίες (πολυκατοικίες).

Ένα κάθετο νοητό επίπεδο που πρέπει ν' ακουμπήσουν οι τοίχοι των πολυκατοικιών. Καμμιά φορά, η μεσοτοιχία δεν πραγματοποιείται και από τους δύο ιδιοκτήτες, όπως π.χ. μια πολυκατοικία και ένα parking δίπλα δίπλα.

Τότε, υπάρχει ένας
τοίχος για μας.
Για να γράψουμε ένα σύν-
θημα, για να κάνουμε μια ζω-
γραφιά. Είναι σαν μια **προέ-**
κταση του δρόμου, ένας
σχεδόν δημόσιος τοίχος, ένα
όριο ανάμεσα στο "κοινόχρη-
στο" και στην "ιδιοκτησία".
Τέτοιου είδους όρια για μας
δεν μπορούν να είναι
σύνορα- λευκή ζώνη,
αλλά αντίθετα, μπορούν να
λειτουργούν σαν πεδίο αιχ-
μής των επιθυμιών μας, σαν
"οδόφραγμα" των καθημερι-
νών επιλογών μας.

Στη παραπάνω ζωγραφιά πάνω σε μια μεσοτοιχία (κάπου στη Γερμανία), κάποιοι έχουν πει τη γνώμη τους γι' αυτά που συμβαίνουν **μέσα** στην "ιδιοκτησία". Για το **τι είναι** κάποιες συγκεκριμένες σχέσεις ιδιοκτησίας, που καλούνται οικογένεια.

Η πράξη τους αυτή είναι κάτι παραπάνω απο ξόρκι.

δουλειά στις αφισοκολλήσεις/
σε συνεργείο καθαρισμών/ σε
συνεργείο μηχανών/ εξωτερι-
κές δουλειές με μηχανάκι/
σερβιτοριλίκι/ λάντζα/ δου-
λειά σε κλειδαράδικο/ διανο-
μή πίτσας/ διανομή φυλλα-
δίων/ μεροκάματα στην οικο-
δομή...

"μέχρι"...

να βρω κάτι καλύτερο
να πάω στρατό
να τελειώσω τη σχολή
νά' χω μαζέψει κα' να φράγκο
να παντρευτώ
να με απόλυσουν

για...

να γυρνάω και να ξεραίνομαι
ν' αράζω στην τηλεόραση
νά' χω να καταναλώνω
να τα "χώνω" το σαββατοκύριακο
να μην έχω μία τις Δευτέρες

με ένα βασικό

χωρίς ένσημα

με απλήρωτες τις υπερωρίες

χωρίς ρεπό

χωρίς αποζημίωση

με τα γαμωσταυρίδια του αφεντικού

με..."μέλλον και προοπτικές"

**δου
λειά**

**δου
λειά**

**δου
λειά**

να τους πάρουμε
πίσω
ό,τι μας κλέβουν

Πέρα απο τα "κοινωνικά
γυναικεία πρότυπα",
το μόντελινγκ, τη διαφήμιση.

Γιατί η ενεργητικότητα, η ομορφιά
και η καλή διάθεση που είναι και πιο
ουσιαστικά απο την εμφάνιση
δε καθορίζονται απο τα κιλά.

Anti-war

Φόβος. Τρόμος. Πνίγομαι από φόβο, κάτι που δεν είχα νιώσει τους προηγούμενους μήνες, είναι καινούργιο. Πριν ήμουν προγραμματισμένος γι' αυτή την ηλιθιότητα, ήξερα τι κάνω, δε με πρόδινε το κορμί μου, ήμουν έτοιμος, τεντωμένος, ένας αληθινός στρατιώτης. Τώρα είμαι ένας δύστυχος άρρωστος, με σπασμένα νεύρα, ένας σωρός κουρέλια. Πολλοί πεθαίνουν τις τελευταίες μέρες της υπηρεσίας, επειδή αφήνονται ή τρομάζουν. Φοβάμαι πως θα πεθάνω ξαφνικά, χωρίς να προλάβω ν' αποχαιρετήσω το φως και φοβάμαι περισσότερο μήπως πεθάνω αργά. Φοβάμαι το αίμα, το ίδιο μου το αίμα, να τρέχει σαν πηγή τον πόνο, φοβάμαι να επιζήσω ακρωτηριασμένος, να τρελλαθώ, (...), να συνηθίσω τους σκοτωμούς, τη βία, τα ναρκωτικά, τη βρώμα, τις πουτάνες, την ηλίθια υποταγή, τις φωνές κι ύστερα - αν υπάρχει ένα ύστερα - να μην μπορώ να περπατάω στους δρόμους σαν κανονικός άνθρωπος και να καταλήξω να βιάζω γριές στα πάρκα ή να σημαδεύω με το τουφέκι τα παιδιά στην αυλή του σχολείου. Φοβάμαι όλα όσα με περιμένουν. (...)

Και θυμός. Θα έπρεπε να αισθάνομαι μίσος, αλλά, παρά τις στρατιωτικές ασκήσεις, την προπαγάνδα και αυτά που βλέπω και αυτά που μου διηγούνται, δεν μπορώ να νιώσω το απαραίτητο μίσος. (...) Καθόλου μίσος, αλλά ναι, πολύς θυμός ενάντια σε όλους. (...) Θυμός ενάντια σε όλους

τους διεφθαρμένους μπάσταρδους που πλουτίζουν από τούτο τον πόλεμο, ενάντια στους πολιτικούς και στους στρατηγούς με τους χάρτες και τους υπολογιστές τους, τους ζεστούς καφέδες τους, τα θανάσιμα λάθη τους και την άπειρη αλαζονεία τους· ενάντια στους γραφειοκράτες και στους καταλόγους των απολεσθέντων, αριθμούς σε μακριές σειρές, πλαστικές σακούλες σε ατέλειωτες γραμμές· ενάντια σ' αυτούς που έμειναν στα σπίτια τους και καίνε τα φυλλάδια στρατολογίας, ακόμα κι ενάντια σ' αυτούς που κουνάνε σημαίες και μας χειροκροτούν όταν εμφανιζόμαστε στην οθόνη της τηλεόρασης και που ούτε κι αυτοί ξέρουν γιατί σκοτωνόμαστε. Βορά κανονιών ή ηρωικούς υπερασπιστές της ελευθερίας μας ονομάζουν τα καθάρματα· κανένας τους δεν μπορεί να προφέρει τα ονόματα των τόπων όπου πέφτουμε, αλλά όλοι έχουν γνώμη, όλοι έχουν τις ιδέες τους πάνω στο θέμα. Ιδέες! Αυτό είναι το λιγότερο που μας λείπει εδώ, καταραμένες ιδέες (...)

Το μόνο που πρέπει να σκέφτομαι είναι να βγω ζωντανός από εδώ, δεν υπάρχει χώρος για συναισθηματισμούς, να βγω ζωντανός, αυτό μόνο. Δεν μπορώ να κοιτάξω κανέναν κατάματα, είμαστε σημαδεμένοι από το θάνατο, με τρομάζουν τα αδειανά βλέμματα αυτών των δεκαοχτάρηδων, όλοι έχουν ένα μαύρο κενό στο βλέμμα (...).

IN A BOTTLE*

Τί σημαίνει καλό και κακό; Κανείς σας δεν ξέρει. Το μόνο που σας νοιάζει είναι ο εαυτός σας. Όλα γυρίζουν γύρω απ' αυτόν. Οποιος εναντιώνεται ταυτόχρονα γίνεται θύμα σας. Οποιος δεν δέχεται την υποκρισία και την διπροσωπία γίνεται ο κακός, ο άξεστος, ο κανένας. Πάντα με κατακρίνατε. Δεν σας αντέχω πιά. Ποιός σας είπε ότι είμαι τέλεια, ποιός σας είπε ότι χρειάζομαι τα γλοιώδη και τα καλά σας λόγια; Δεν τα ζήτησα ποτέ από κανένα. Γιατί εσείς έχετε αυτήν την απαίτηση; Δεν μπορώ να πω και να κάνω κάτι, αν δεν το πιστεύω. Δεν είμαι εγώ σαν και σας. Δεν θα γίνω ποτέ. Δεν έχω τρόπους. Όλοι αυτό λέτε. Δε σας μοιάζω. Είμαι διαφορετική. Ο καθένας βλέπει τα πράγματα από διαφορετική σκοπιά. Εσείς τα βλέπετε όπως σας συμφέρει. Διαφέρω, και μ' αρέσει. Δεν έχω, μα ούτε και θα αποκτήσω τις δικές σας αρχές. Δεν μπορώ να επικοινωνήσω με κανέναν σας. Δεν σας καταλαβαίνω. Δεν σας θέλω. Τόσο πεζοί, τόσο επιδερμικοί, ψεύτες και πρόστυχοι. Είμαι θυμωμένη, εξαγριωμένη. Με όλους σας. Πώς να ζήσω σ' ένα τέτοιο ψέμα; Τα πάντα αρχίζουν και ξεψυχούν. Νοιώθω πνιγμένη. Δεν ανήκω εγώ εδώ, μαζί σας. Ξένη ανάμεσα σε γνωστούς, ξένη ανάμεσα σε άγνωστους.

Ακουσα τον ψίθυρό σου, στο όνειρό μου, να λέει πως δεν είναι όπως φαίνεται. Μα ακόμα με καλείς από μέρος που δεν μπορώ να ονειρευτώ πως θα δώ κάποτε. Σε περιμένω, μα ποτέ δεν έρχεσαι, νομίζω πως θα πάρω τον δρόμο μου. Ακουσα τη φωνή σου να με καλεί, τόσο μελωδική και ελεύθερη. Τα μάτια σου πέσαν πάνω μου, μα είναι τόσο ψυχρά και αδιάφορα, που δεν μπορούν να με δούν. Πάντα μόνη...

Ιοκάστη

*γράμμα

ΤΑ ΧΩΡΙΚΑ "ΜΑΣ" ΥΔΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ, ΠΕΡΙΣΣΟΣ,
ΛΙΟΣΙΑ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΚΛΠ
ΜΕ ΥΦΑΛΟΚΡΗΠΙΔΑ
ΣΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΝΗΣΙΑ

ΤΑ ΧΩΡΙΚΑ "ΜΑΣ" ΥΔΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ' ΑΠΑΤΑ

ΓΚΛΟΥ ΓΚΛΟΥ ΓΚΛΟΥ
ΓΚΛΟΥ ΓΚΛΟΥ ΓΚΛΟΥ
ΖΗΤΩ ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ
ΤΟΥ ΓΑΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ

